

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 4C/284/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514209091
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hedviga Pikalíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3514209091.3

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou, JUDr. Hedvigou Pikalíkovou, v právnej veci navrhovateľky W. P. P., bytom Š. Č..XX, A. P. A. Q., zast. G. T. P., bytom Š. Č..XX, A. P. A. Q., proti odporcovi U. P.Á., bytom F. Č..XXX/XX, D., Č., o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, takto

r o z h o d o l :

I. Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky zvýšeným výživným zo sumy 3.000,- Kč na sumu 4.000,- Kč mesačne, s účinnosťou od 01.10.2014.

II. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 10C/175/2011-23 zo dňa 09.02.2012, v časti výšky výživného.

III. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.10.2014 do 31.07.2015 vo výške 10.000,- Kč je odporca povinný splácať v pravidelných mesačných splátkach po 500,- Kč spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

IV. Navrhovateľke sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom zo dňa 30.09.2014 žiadala, aby súd zvýšil výživné od odporcu, ktorý je jej otcom, zo sumy 3000,- Kč na sumu 4000,- Kč mesačne, počnúc dňom 01.10.2014. Uviedla, že po úspešnom ukončení bakalárskeho štúdia pokračuje na Univerzite Konštatntína Filozofa v Nitre v magisterskom štúdiu, od 01.09.2014 nastúpila do 1.semestra nadväzujúceho štúdia v odbore: Biológia. Dopusiaľ určené výživné jej nepostačuje na pokrytie opodstatnených potrieb, všetky mimoriadne výdavky najmä s prihláškami na iné vysoké školy s prihladením na lepšie budúce pracovné uplatnenie hradí výlučne matka navrhovateľky. Odporca prestal platiť výživné na jej brata S., ktorý síce ukončil štúdium na vysokej škole, ale pokračuje v doktorandskom študijnom programe.

Odporca s návrhom nesúhlasil, uviedol, že navrhovateľke je ochotný prispievať na výživu o sumu 200,- Kč mesačne. Poukázal na výdaje, ktoré má najmä v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom, prekonal dva infarkty, trpí artrózou, náklady na lieky má asi v sume 500,- Kč mesačne. Je ženatý, v spoločnej domácnosti žije s manželkou, ktorá je zamestnaná s priemerným zárobkom okolo 15.000,- Kč, celkové náklady na bývanie majú vo výške 6.000,- Kč. Vlastní v D. garsónku, ktorú prenajíma bez zisku, len kamarátovi, za sumu 3.000 Kč. Nemá žiadne pôžičky, stravuje sa individuálne, obed ho stojí 80-90,- Kč.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámil sa s pripojeným spisom tunajšieho súdu 10C/175/2011, s potvrdením o návšteve školy, potvrdeniami o príjmoch matky navrhovateľky a odporcu,

s rozsudkom tunajšieho súdu 11C/140/2013-20 a ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 10C/175/2011-23, zo dňa 09.02.2012, bola zvýšená vyživovacia povinnosť odporcu na navrhovateľku zo sumy 2.000,- Kč na sumu 3.000,- Kč mesačne s účinnosťou od 01.09.2011. V tomto období bola navrhovateľka študentkou 1. ročníka vysokej školy. Matka maloletej bola v tom čase zamestnaná s príjmom 531,- Eur, odporca bol zamestnaný s priemerným čistým zárobkom 12.000,- Kč, rodičia navrhovateľky mali ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi Tomášovi. Odporca vtedy na syna prispieval sumou 3.600,- Kč, a to do 30.09.2013, od 01.10.2013 do 31.12.2013 sumou 500,- Kč, a od 01.01.2014 bola odporcovi vyživovacia povinnosť zrušená celkom.

V súčasnosti navrhovateľka pokračuje na Univerzite Konštatntína Filozofa v Nitre v magisterskom štúdiu, od 01.09.2014 nastúpila do 1.semestra nadväzujúceho štúdia v odbore: Biológia. Za preukázané mal súd výdavky spojené so samotným štúdiom, ubytovaním, ako aj výdavky spojené so základnými potrebami ako je strava, ošatenie, obuv a hygienické potreby.

Matka navrhovateľky je zamestnaná s priemerným čistým mesačným zárobkom vo výške 698 Eur.

Odporca je zamestnaný s priemerným čistým zárobkom, vo výške 13.849,- Kč.

Rodičia navrhovateľky nemajú inú vyživovaciu povinnosť.

Podľa § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pre inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Ak má súd rozhodovať o návrhu na zvýšenie výživného podľa tohto ustanovenia, musí porovnávať pomery na strane oprávnenej i povinnej, ktoré existovali v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré sú dané v období, na ktoré sa zvýšenie výživného má vzťahovať. Plynutím času môže nastať akákoľvek zmena pomerov súvisiaca s dieťaťom alebo zmena pomerov na strane rodičov, ktorá spravidla súvisí s ich zárobkovými, osobnými alebo majetkovými pomermi.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh podala navrhovateľka dôvodne. Od poslednej úpravy výživného sa najmä na strane navrhovateľky zmenili pomery v tom smere, že za obdobie od ostatnej úpravy výživného uplynuli štyri roky, za toto obdobie došlo k prirodzenému nárastu nákladov spojených s bežnými potrebami navrhovateľky, ako je strava, oblečenie, hygienické potreby, ako aj nákladov spojených so štúdiom a ubytovaním. Za preukázané mal súd aj výdavky spojené so snahou navrhovateľky lepšie sa uplatniť na trhu práce po ukončení druhého stupňa vysokoškolského štúdia na iných vysokých školách, kam poslala prihlášky, zaplatila poplatky a absolvovala prijímacie pohovory na magisterský študijný program. Napriek tejto snahe zostáva navrhovateľka ďalej študovať na uvedenej vysokej škole v Nitre.

Zmenili sa pomery i na strane oboch rodičov, obom sa zvýšil príjem z pracovného pomeru, obom zanikla povinnosť prispievať na výživu syna S..

Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že suma výživného 3.000 Kč, čo je v prepočte 111.- Eur (kurz k dátumu vyhlásenia rozsudku 27,029 Kč/ 1 euro), nezodpovedá potrebám študentky vysokej školy. Súd vyhovel návrhu v celom rozsahu, keď považoval výživné vo výške 4.000,- Kč mesačne, a to vzhľadom na uplynulé obdobie štyroch rokov od ostatnej úpravy, ako aj na narastajúce výdavky navrhovateľky. Za rozhodujúcu skutočnosť súd považoval to, že odporca prestal uhrádzať výživné na syna S., ktoré mu bolo stanovené súdom vo výške 3.600,- Kč. Zvýšenie výživného o sumu 1.000,- Kč tak odporcu výrazným spôsobom neohrozí pri uspokojovaní bežných životných potrieb. Navyše žije v spoločnej domácnosti s manželkou, spoločne sa podieľajú na výdavkoch domácnosti, pričom do úvahy musel súd zobrať aj jej príjem, podľa vyjadrenia odporcu vo výške 15.000,-Kč.

Za obdobie od 01.10.2014 do 31.07.2015 vznikol odporcovi nedoplatok na zročnom výživnom vo výške 10.000,- Kč (za 10 mesiacov po 1.000,- Kč) ktorý súd odporcovi povolil v zmysle § 160 ods.1 O.s.p. splácať v pravidelných mesačných splátkach po 500,- Kč spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bola úspešná navrhovateľka, avšak vzhľadom na to, že si v konaní náhradu trov neuplatnila, resp. jej žiadne nevznikli, rozhodol súd o ich náhrade spôsobom uvedeným vo výroku II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho

doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O.s.p.)

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.